

HAR DE IKKE NOK RELIGION?

»Nåh, har de ikke nok religion i Israel?« udbød en mand, da han sammen med et par andre gik forbi konferencerummet på Hotel Nyborg Strand den 5. september. På døren var anbragt skiltet: »Israelsmissionen«. Bag døren sad landsstyret og drøftede Israelsmissionens arbejde. Og jeg sad udenfor og ventede på, at dagsordenens punkt 13 om avisens fremtid skulle drøftes.

Bemærkningen: »Nåh, har de ikke nok religion i Israel« dækker givetvis mange menneskers opfattelse af, hvad der foregår i Mellemosten. Vel er Israel ikke Libanon, og vel er de stridigheder, som finder sted i Israel, anderledes end dem, der

nu i al for lang tid har hærget Libanon. Men mange vil på grund af de voldsomme sammenstød mellem ortodokse og sekulære jøder i Israel (se bagsiden) eller rivaliseringer mellem forskellige religiøse grupper i Israel uden tvivl give manden ret i, at der er nok religion i Israel i dag.

Hvorfor så ikke lade dem passe sig selv? Lade de forskellige religiøse jødiske grupper give deres svar på det religiøse spørgsmål? Og holde sig udenfor? At komme som fremmed til dem, som har nok af religiøse stridigheder og nok af forskellige svar på jødiske spørgsmål, er vel bare at gøre ondt værre? Det er slemt nok i forvejen!

Hvis det bare var et spørgsmål om mængden af religioner og religiøse svar, ville det ikke være vanskeligt at give manden medhold. Så er der nok religioner og religiøse retninger i Israel i dag, nyreligiøse strømninger inklusive.

Nu som tidligere er det imidlertid ikke bare et spørgsmål om religion, men om tro, ja, sand tro på Israels og hele verdens frelser.

Sand tro på Jesus Messias kan der aldrig blive for meget af. Troen på ham giver sig udslag i, at den ikke vil være sig selv nok. Og man kan aldrig blive brugt nok af Israels Messias, når man vil dele evangeliet med andre.

Et kristent menneske eller en kristen kirke, som er blevet sig selv nok, er gået i stå. Måtte vi som Israelsmission ikke gå i stå, men tværtimod gå frimodigt fremad!

Vi bør arbejde ud fra en grundopfattelse, som et engelsk israelsmissionselskab – måske lidt slagordsagtigt, men rigtigt – formulerede for et par år siden på denne måde: »Det jødiske folk uden Jesus: mangler noget. Jesu kirke uden det jødiske folk: mangler noget«. SHALOM.

Kai Gjes-Poulsen

Kamp om sabbaten

Biografforestillinger på sabbaten fører til voldsomme sammenstød mellem ortodokse og sekulare jøder i Jerusalem. – En dreng får ørelokkerne skåret af.

Politiet i Jerusalem har haft usædvanligt meget at bestille i sidste halvdel af august måned. Det hænger sammen med, at nogle biografer er begyndt at fremvise film på sabbaten, hvilket har fremkaldt vrede blandt ultraortodokse jøder, som mener, at sabbaten vanhelliges herved. Sekulare jøder, derimod, har hilst disse forestillinger velkommen og demonstreret for dem.

Ifølge loven

Ifølge de love, der gælder for Jerusalem, er fremvisning af film på sabbaten i kommerciel øjemed forbudt. Men statutterne forbyder ikke kulturelle aktiviteter. De film, der er vist på sabbaten i biograferne er derfor indledt med et foredrag. Forespurgt om hvad foredraget forud for en Woody Allen film skulle handle om, svarede en sekular leder: »Om behovet for kultur i Jerusalem på sabbaten«.

Mens filmene er blevet vist, har store skarer af sekulare jøder været samlet uden for biograferne, ikke blot for at vise deres sympati, men også for at



En dreng som denne fik sine ørelokker skåret af under sommerens kamp om sabbaten i Jerusalem.

komme biografgængerne til undsætning, dersom de skulle blive angrebet af ortodokse jøder. Foran biograferne har folk stået med plakater, hvorpå der var skrevet ordene fra Israels nationalsang om at være et frit folk i deres eget land.

De ortodokses reaktion

De ortodokse jøder har foranstaltet demonstrationer, nogle af dem har kastet med sten, politiet har i nogle tilfælde forhindret grupper af ortodokse jøder i at gå ud af deres kvarter Mea Shearim for at undgå sammenstød med sekulare jøder i Jerusalems gader. Tåregas og vandkanoner er også blevet taget i brug af politiet.

Mandag den 25. august samledes 15.000 ortodokse jøder ved Grædemuren. En af deres ledere udtalte, at man ville gøre brug af en bibelsk strategi. Patriarken Jakob brugte gaver, bøn og krig. – Vi er kommet over punktet med gaver, dvs. forhandlinger. Nu skal der bøn til. Vi håber, at vi ikke behøver at gå i krig, sagde han. Han tilføjede, at den foregående sab-

bat var den mørkeste i Jerusalems historie siden oprettelsen af staten Israel. Den sabbatsaften gik over 500 mennesker i biografen.

Ørelokker skåret af

Nogle af de sekulare aktivister har brugt meget ufine metoder. Som f.eks. den mand, der gik ind i Mea Shearim, greb fat i en dreng med ørelokker og skar dem af.

Denne misgerning fik drengens far til at sige til *Jerusalem Post*: – Hvilket år er det, vi lever i, er det i 1940? Det var den slags ting, der blev gjort i Tyskland før krigen.